

عقايد و اراء

داروين و عقايد او

نگارش آقای گل گلاب

- ۳ -

۲ - تغيير شكل تدريجي حيوانات و نزديك شدن آنها بصورت هاي گنوئي در زمين شناسی اراضي سطح زمين را ازروي طرز اختمانشان بدو دسته تقسيم ميکنند، قسمتی را اراضي آتشفشاری یا خروجی گويند و قسمتی را اراضي یا زمينهای رسوبی نامند و قسمت دوم همیشه طبقه طبقه بر روی يكديگر قرار گرفته و با آسانی معلوم ميشود که از ته نشين شدن مواد معلق در آب رودها یا بر که ها و دریاها تشکيل يافته است - در زمين های مطابق رسوبی غالباً بقاياي حيوانات و نباتات قدیمه دیده هيشود که بصورت سنگ در آمده و جزئيات قسمتهای آنها بخوبی باقی مانده و اين آثار باقی مانده را فسیل می نامند. فسیل های در بائی بيشتر صدفهای حیواناتی است که در دریاها زندگی می کرده اند و گاهی در آنها استخوان ها و آثار فلسهای ماهی را میتوان یافت - در رسوبات رودها و بر که ها که عموماً پس از طغیانهای شدیدآب ته نشین شده است فسیلهای حیوانات دیگر مخصوصاً استخوان بندهی پرندهگان و پستانداران بسیار یافت شده که کم یا بیش شبیه به حیوانات فعلی هستند ولی از روی این بقايا و استخوانهای فسیل مطلب مهمی نتیجه ميشود و آن تغيير شكل تدريجي حیوانات در دوره های تشکيل آن رسوبات است.

طبقات رسوبی موافق قواعد و اصول محقق زمين شناسی هرچه زير قرار گرفته باشند قدیم تر و هرچه در رو باشند جدید ترند پس اگر در طبقات زيرین فسیلی یافت شود مربوط به حیوانات دوره های قدیمتر و هرچه در روی آنها باشد مربوط بدوروهای جدیدتر و نزديکتر بعصر ما خواهد بود. در زمين شناسی برای سهولت فهم اراضي رسوبی را بچهار طبقه تقسيم کرده و زمان تشکيل هر دسته از آن طبقات را يك عهد ميگويند و تحقيقات مختلف در تمام نقاط سطح زمين قسمت مهمی از فسیلهای هر عهد را معلوم نموده و هر روز برعده فسیلها بواسطه تحقيقات جدیدتر افزوده ميشود ولی موضوع مهمی که در

این طبقات قابل دقت و مورد نظر است آنست که فسیلهای چهار عهد شبیه بیکدیگر نیستند و بطور خلاصه میتوان گفت که در عهد اول حیواناتی که زندگی می‌کرده اند شامل تمام حیوانات بی استخوان کنونی بوده و از استخوانداران جز ماهی در آن عهد دیده نمیشود و در عهد دوم تمام طبقات عیض اول باضافه خزندگان و بعضی از انواع پرنده‌گان زندگی میکرده و از پستانداران جز حیوانات کیسه دار فسیلی دیده نمیشود و در عهد سوم پستانداران بطبقات پیشین اضافه شده ولی از بقایای انسانی اثری نیست و در عهد چهارم کم آثار و بقایای نژاد های مختلف انسانی در زمینهای رسوبی بدست میآید.

در رسوبات عهد سوم مقدار زیادی استخوانهای قدیمی پستانداران را یافته اند و در نقاط مختلف زمین هنوز هم فسیل های دیگر هر روز بدست میآید که مقایسه آنها با یکدیگر ناحدی تغییر شکل تدریجی را واضح می‌سازد.

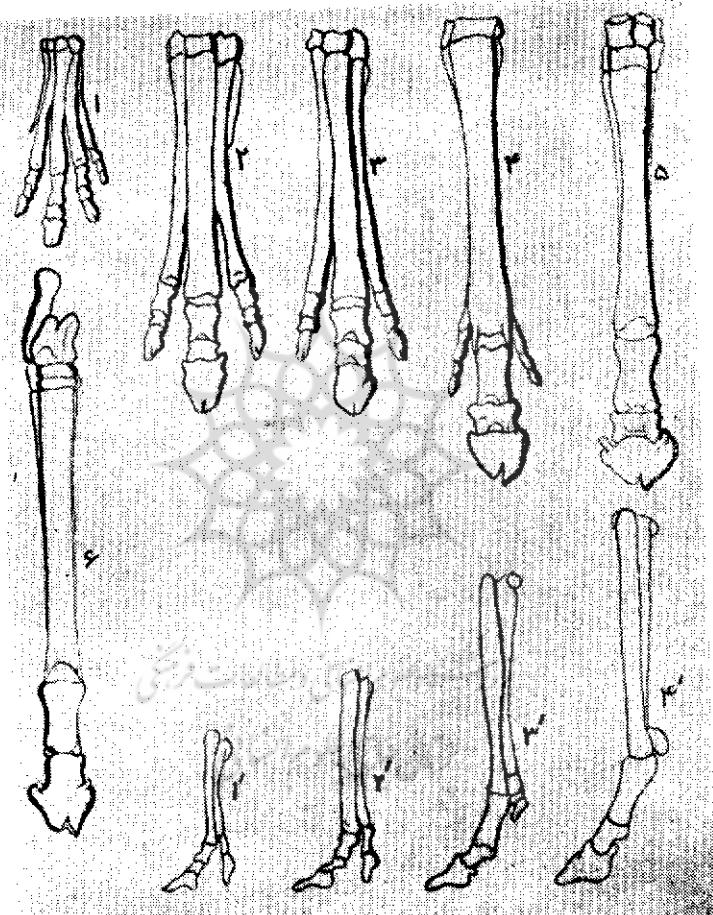
برای اختصار از سایر طبقات حیوانات و تغییرات آنها صرف نظر کرده و در میان پستانداران عهد سوم به تغییر شکل اسباب و فیلان اکتفا میشود:

الف - تغییر شکل قدریجی اسبها و حیوانات شبیه به آنها - اسب ها که باید خرها و گورخرها را جز و خانواده آنها داشت از پستانداران علفخوار دیگر بواسطه صفاتی چند تمیز داده میشوند:

اول ساختمان دست و پای دراز آنها که بیک انگشت تنها ختم شده و فقط آخرین بند آن انگشت بر روی زمین فرار گرفته و بواسطه غلافی موسوم به سم حفظ میشود.
دوم ساختمان دندانها که دارای دندانهای ایباب نیستند و مابین دندانهای تنایا و دندانهای آسیائی آنها محلی خالی است^۱ و بر سطح هر یک بر جستگی هایی باشکال مختلف است.
در عهد سوم فسیل های حیواناتی را در طبقات متواتی رسوبی یافته اند که با سب‌های کنونی بسیار شباهت دارند ولی دست و پای آنها کوتاه و هر یک دارای پنج انگشت میباشد.

۱ - همین خالی بودن محل مابین دندانهای تنایا و آسیائی است که این حیوانات را رسیر نوع بشر کرده و بواسطه فرار دادن دهانه فلزی در آن فضای خالی اسبها و حیوانات ظیپ آنها را دارای نمی‌دهد است.

در شکل (۱) اسکلت دست چند حیوان از خانواده اسب که در زمینهای رسوبی عهد سوم یافت شده نموده شده و از مقایسه آن دست ها با یکدیگر معلوم می شود که در ائوهیپوس (اولین اسب) پنج انگشت بخوبی واضح است و فقط انگشت میانی

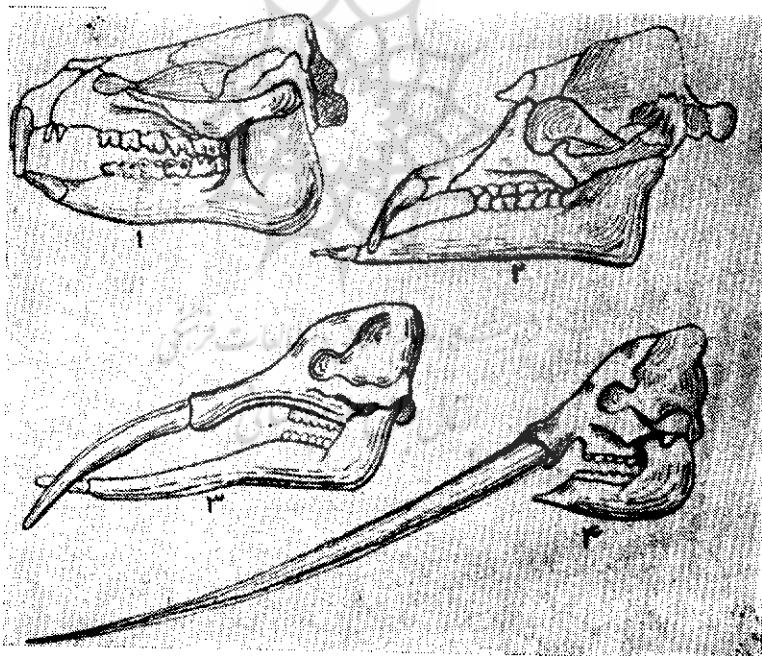
ش ۱

اندکی از انگشتان دیگر بزرگتر شده (۱) و نظیرش در حیوانات دیگر دیده می شود ولی در مزوھیپوس (۲) (اسب متوسط) دوازده انگشت به لوبسیار کوچک و انگشت وسط بزرگتر شده و در میوهیپوس (۳) (شبیه اسب) انگشت های کناری بکلی از میان رفته و در توھیپوس (۴) (اسب جدید) انگشت وسط بسیار بزرگ شده فی الحال آخر در پر توھیپوس (۵) که چند اسbehای

فعلی است قلم بسیار بزرگ و انگشت‌های کناری بکلی از میدان رفته و تیغه‌های بسیار باریکی کاهی در اطراف قلم دیده می‌شود که بقایای انگشتان از میدان رفته‌اند و همین تغییر در پاها ای اسبان نیز پدید آمده چنانکه در نمره (۶) شکل (۱) پای پلیوهیپوس دیده می‌شود. شکل همان دست و پا از پهلو نیز در ۱ و ۲ و ۳ و ۴ نمایش داده شده و

تکامل تدریجی را در پای اسب بخوبی واضح مینماید.

این تغییرات نه فقط در اسبان قاره قدیم (اروپا و آسیا و افریقا) بدین طریق بوده بلکه تحقیقات زمین شناسی در زمین‌های امریکا نیز عین همین تغییرات را ثابت نموده و معلوم می‌شود که این تغییرات مطابق یک قاعدة ثابت و معین و با وجود رابطه نداشتن قسمت‌های زمین دنگدار در همه جا بکسان بوده است.

ش ۲

ب - تغییر شکل تدریجی فیلهای - تغییر شکل واضح دیگری در انواع فیلهای دیده می‌شود. فیلهای نیز هاند اسبهای خانواده مخصوصی هستند که ارتباط آنها با خانواده‌های دیگر پستانداران کمتر معموس است و بواسطه داشتن خرطوم آنها را خانواده جداگانه میدانند.

صفات عمومی آنها بزرگی قد و جثه و پاهای نسبه کوتاه با پنج انگشت هستهای بسم و درازی یعنی بشکلی که تبدیل بخرطوم نمده دو مخصوصاً دندانهای آنها وضع مخصوصی دارد که در حیوانات دیگر نظریش دیده نمیشود. دو دندان ثنایایی بالای آنها بسیار بزرگ شده و از دهان بیرون آمده تشکیل عاج میدهد و چهار دندان آسیائی بزرگ آنها دارای ریشه‌های متعدد و محاکم و تاج بسیار پهن است.

در رسوبات اوایل عهد سوم در مملکت مصر فسیل حیوان قد کوتاهی موسوم به «مری تریوم» یافته‌اند (ش ۲ نمره ۱) که شبیه به (شکل ۱ نمره ۱) یعنی اوهیپوس وای ثنایایی دو طرف آن اندکی بزرگتر از دندانهای دیگر است و در همان رسوبات ولی اندکی جدیدتر بقایای حیوانی موسوم به پالئو ماستودت (شکل ۲ صفحه نمره ۲) یافت شده که قدمش بزرگتر و از روی ساختمان استخوان بینیش معلوم میشود که خرطوم کوچکی داشته و دو ثنایایی طرفی نزدیکتر شده و ثنایایهای دیگر و ایاب بشکلی از میان رفته‌اند و بر روی پنج دندان آسیائی غنوز بر جستگی‌ای بسیار است.

در زمینه‌های رسوبی اواسطه‌های سوم حیوانی موسوم به ماستودت (شکل ۲ نمره ۳) یافته‌اند که قدمش بسیار بزرگتر و آثار خرطوم بزرگش واضحتر و در هر فکی دو دندان ثنایایی بزرگ دارد که از دهان بیرون آمده و چهار عاج افقی تشکیل میدهد و دندانهای آسیائی آنها بزرگتر است و در او آخر عهد سوم (شکل ۲ نمره ۴) «ماستودت ارونسی» بسیار شبیه بقایای کنونی است.

همان تاثود در نج نیکان کرهن

کنند هر که دارد خرد باز اراد	چنان داد پاسخ که از مرده یاد
بناشد همان دوستی را درست	هر آنکس که از مردگان دل بشت
مبادا که پند من آیدت یاد	مده کار کرده نیکان پیاد
همان تاثود در نج نیکان کهنه	چو نیکی کنند کس تو پاداش کن
فردوسي	